

Ábrahám élete

Lekció: Zsid.11.1-2, 8-16
Textus: Gen. 25.1-18

2000. szept.2.
Gazdagrét

A beteljesedett élet titka

Ábrahám halálát írja le a szentíró a ma olvasott részben. A halállal való szembenézés mindig minősített időt jelent. Aki - tudatánál lévén - akkor mond vagy cselekszik valamit, általában megfontoltan teszi. Sokszor ekkor derül ki, hogy valaki kicsoda valójában: miben hisz, mire építette az életét, és hogyan ítéli meg mindazt. A szentíró látszlag nem mond el túl sok érdekeset ezekben a versekben. Ír arról, hogy Ábrahám még gyermekeket nemzett másodfeleségétől, Ketúrától, hogy azoknak ajándékokat adott, de mindenét Izsákra hagyta, valamint hogy Ketúra leszármazottjait eltávolította Izsák mellől keletre, egy keleti országba. Feljegyzi, hogy Ábrahám meghalt betelve az étellel, és hogy Izsák és Izmael temették el Sára mellé. Arról is olvasunk, hogy Isten megáldotta fiát, Izsákot, valamint arról, hogy Izmaeltől - Isten korábbi ígérete szerint - tizenkét fejedelem származott, majd ő is meghalt. Nem a Biblia legmozgalmasabb fejezetei közé tartozik ez.

A szentíró azonban nem azért írta mindezt meg, mert úgy gondolta, hogy a nagy, érdekes történetek közé kell egy kis levezetés, valamint nem is csak azért, hogy tényeket örökítsen meg. Ennek a résznek (is) fontos mondanivalója, üzenete van az Isten népe számára, akkor is, ma is.

Ábrahámot úgy láttatja, mint aki célba ért, révbé ért egy gyümölcsöző, produktív élet után, megelegedett, betelt az étellel és meghalt. Ugyanakkor az Újszövetségben a következőt olvassuk róla a Zsidókhoz írt levélben: *"Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesedtek volna rajtuk az ígéretek."* (11.13). Most beteljesedett Ábrahám élete, vagy nem? Van megelegedés az Istenben hívő ember életében, vagy nincs? Gyümölcsöző volt annak élete, akivel Isten szövetséget kötött, vagy nem? Ezeket a kérdéseket veti fel a Biblia, és szegezi nekünk is. Mit jelent a produktív, az áldott, a megelegedett élet annak, aki életét Istennel való kapcsolatban kívánja élni? Mert a keresztyén élet, a hitben élt élet, kapcsolatban élt élet; nem rituálékra, szokásokra, törvényekre épül, hanem a minket megszólító, elhívó Istennel való kapcsolatra.

I. Ábrahám: a gyümölcsöző élet példája

Gondolom, többen vannak közöttünk, akik még nem hallottak Ábrahám Ketúrá nevű másodfeleségéről, valamint arról, hogy a patriarcha 6 fiút nemzett általa. Talán meg is ütközünk ezen; mi értelme akkor az Izsák körüli hitpróbáknak, ha ennyi gyerek van a közelben. Figyeljük meg, hogy a szentíró nem nevezi ezeket Ábrahám fiainak, hanem csak leszármazottainak, illetve "másodrangú feleségeitől származó fiaknak" (Hágár és Izmael is benne foglaltatik ebben). Fiú, örökös, akinek az élete Isten ígéretéből és csodájából fakad, csak egy van.

A szentíró azért adja elének ezeket a neveket, hogy bemutassa: Ábrahám gyümölcsöző, produktív, áldott életet élt. Akinek nem volt gyermeke, azt Isten megáldotta. Az az Isten hívta el és ígért neki áldást, aki így áldotta meg az embert a teremtés hajnalán: szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet! (IMóz.1.27) Az Ószövetségben a sok gyermek Isten bőséges áldását jelentette. Egyrészt azért, mert a gyermekre azok, akik Istennel kapcsolatban, szövetségben éltek, mindig úgy tekintettek, mint Isten ajándékára, másrészt azért is, mert a sok gyermek az anyagi jólétet is elősegítette. Éppen ezért Ábrahámot ez a leírás úgy mutatja be, hogy élete végén gyümölcsöző, produktív, áldott ember volt.

Mit jelent ma gyümölcsöző életet élni? Hogyan lehet az életünk produktív - Isten szemszögéből?

A gyermek ma is áldás - még akkor is, ha a több gyermek nem anyagi jólétet, hanem inkább nehézséget hoz magával. Az Istennel kapcsolatban élő ember, a hívő ember, a szövetségben élő ember nem gondolkodhat más módon az élet ajándékáról. Még a nem várt gyermek megfogása is Isten áldó szavának, életet teremtő erejének a jele. Ő adta az áldás erejét ebbe a világba. Éppen ezért minden módon támogassuk és bátorítsuk azokat, akik gyermeket vállalhatnak. Nagyszülőként ne az anyagi nehézségekről panaszkodjunk, aggodalmainkkal ne lebeszélni akarjuk gyermekeinket újabb gyermekek vállalásától. Szülőként soha ne tegyük egy mérlegre Isten ajándékát, az életet, valamint az ember produktumát, az autót, a lakást, stb. Mindent tegyünk meg azért, hogy elkeseredett helyzetben lévőket is meggyőzzünk arról, az életet ne oltsák ki, inkább ajánlják fel valaki másnak.

Itt már látjuk, hogy a gyümölcsöző élet nem merül ki a gyermekvállalásban. Áldássá más módon is lehetünk. Gondolok itt példaként arra a barátomra, aki nem házasodott meg, és nincsenek gyermekei. Isten azonban különösen hátrányos, nehéz helyzetű gyerekek közé vezette, akiknek apjuk helyett apjuk lett, mindenben segíti és támogatja őket, imádkozik értük és nemcsak a kenyerét, de Jézust is megosztja velük. Igazi gyümölcsöző és produktív élet - Isten szemszögéből. Áldott élet, mert a neki adott áldást adja tovább sokaknak.

Lelki értelemben apák és anyák lehetünk mindazok számára, akik általunk ismerik meg az Urat, és akik életében Isten használ minket arra, hogy felnőjjenek a vele való kapcsolatban. Lelki gyermekeket "nemzeni" és "nevelni", nem ez az igazi gyümölcsöző élet?

Az Istentől ebbe a világba adott áldásból, életerőből adhatunk tovább tanárként, orvosként, de minden más hivatásban is. A kollégák között lehetsz egy, aki "tartja a lelket" a többiben, aki a sok félelem, keserűség, aggodalom - a halál erői közepette - Isten áldását, életkedvét és életszeretét adja tovább egész lényével.

Az Isten előtti produktivitást nem lehet számokban, pénzben, eredményekben mérni. De egyszer mégis megmérték az életünk e mérce alapján: gyümölcsöző volt-e Isten előtt? Megismertük-e, mi az, ami számít ebben a világban, és mi az, ami nem? Áldássá lettünk-e mások számára?

II. Ábrahám: a beteljesedett és megelégedett élet példája

"Akkor elhunyt Ábrahám, meghalt késő vénységében, öregen, betelve az élettel." Az önmegvalósítás korában nem különösebben vonzó, hogy Ábrahám öregen halt meg, azonban az annál inkább, hogy betelt az élettel. Sokaknak szinte mindegy, hogy meddig élnek, de az nem, hogy vajon egyszer majd elmondhatják-e magukról, hogy megelégedettek, beteljesedtek az élettel, békében, a teljesség érzésével halnak meg. Az élet teljességére vágnak számosan, semmiről, amit az élet adhat, nem akarnak lemaradni - mondják. Minél többet ki kell próbálni, minél gyorsabban minél többet meg kell tapasztalni, hogy az életet a maga teljességében élvezzük. Ami korábban Janis Joplin, a fiatalon meghalt rockénekesnő jelmondata volt, most egyre többeké lehetne: élj gyorsan, szeress nagyon, halj meg fiatalon. Sokan habzsolják az életet, hogy beteljenek vele, hogy a maximumot kihozzák belőle, de közben egyre üresebbek. Minél többet falnak, annál éhesebbek. Minél többet szereznek+, annál kevesebbük van. Minél több mindent próbálnak ki, annál kevesebbet ér a következő kaland. Minél több mindenben keresnek kielégülést, annál elégedetlenebbek. Egy ideig az szól bennük újra és újra: nem elég, nem elég, nem elég!

Vajon miért telhetett be Ábrahám az élettel? Hogyan érte el, amelyre oly sokan vágyódnak? És tényleg beteljesedett-e az élete? Azt olvastuk róla, hogy nem teljesedett be rajta az ígélet (Zsid.11.13). Isten az ígerte, hogy sok nép atyja lesz, és bár nemzett fiaikat, valamint Sára is megszülte Izsákot, az ígélet gyermekét, Ábrahám nem látta meg a népet, Izraelt, amely tőle származott. Isten azt ígerte neki, hogy utódjáié lesz Kánaán, és bár megvette a makpélai

szántóföldet egy barlanggal együtt, ahová eltemette Sárát, és ahová eltemették őt is, mi ez az egész országhoz képest? Nem teljesedett be rajta az ígélet - de ő mégis betelt az étellel.

A Bibliában még Izsákról, Gedeonról, és Jóbról olvassuk ugyanezt. Mindannyian Istennel jártak. Egyikük sem hibátlan, vagy büntelen ember. Nem hiányzik életükből, a hitetlenség, a hazugság, a személyválogatás, a bálványimádás. Ábrahám sem azért lett elégedett, mert tökéletes volt, hanem azért, mert kapcsolatban volt az élő Istennel. Azt olvassuk, hogy hitben halt meg, anélkül, hogy beteljesedett volna rajta az ígélet. De ez elég volt neki.

Bolond ez az ember? Inkább ismerte a megelégedett élet titkát. Amikor Isten hívta, hátrahagyta Háránt, a várost, a megszokott környezetet, a megszokott embereket, a megszokott vallását. Lemondott arról, hogy az életet - saját lehetőségei között - a maximumig élvezze. Hitt Isten ígéletének, és kész volt a vele való kapcsolatban élni. És betelt az étellel - mert az ember szívét csak Isten tölti be. Aki habzsolja az életet, az üres marad - aki lemond dolgokról Jézus Krisztus elfogadásában és követésében, az beteljesedik az étellel. *"Aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki elveszti az életét érterem, megtalálja."*(Mt.16.25) Ez a beteljesedett élet titka.

III. Ábrahám: az önmagán túlmutató élet példája

Ábrahám élete nem csak gyümölcsöző, és nemcsak beteljesedett élet. A hitben való élet csodája, hogy túlmutat önmagán. Az ígélet, amely nem teljesedett be a hívő Ábrahám életében, él, valóságos, és meghatározó a jövőben is. Erre tekint Ábrahám, amikor mindenét Izsáknak adja, Ketúrá fiainak pedig csak ajándékokat ad, majd eltávolítja azokat Kánaán földjéről keletre, egy keleti országba. Hisz Isten ígéletében, abban, hogy Izsákban él tovább Isten szava: egy népről, amely birtokolni fogja Kánaán földjét, és amely nép által Isten áldást hoz minden nemzetnek. Ez teljesedett be Jézus Krisztusban. Ez van a gyümölcsöző életű, a beteljesedett, megelégedett Ábrahám szeméi előtt.

Olyan, mint az ember, aki egy magas hegyről néz előre, és a harmadik, negyedik, ötödik hegyláncolatot is látja, szemben azzal, aki a hegy lábánál állva csak az előtte lévő hegyet látja. Látszólag Izmael nagyobb áldást örökölt, mint Izsák: 12 fejedelem lett fiaiból (ahogyan Isten Hágárnak ígerte). Izsákról meg csak annyit olvasunk, hogy Ábrahám halála után megáldotta Isten az ő fiát, Izsákot (v.11). De az áldás az Ábrahámnak adott áldás öröklése, ami nemzedéken át él, mind a mai napig. Izmael áldása pedig mintha egy generáció alatt kimerült volna (míg Izsák betelve az étellel hal meg (35.28-29), addig Izmaelről ezt nem olvassuk. Míg Izsák Kánaánban lakik majd, addig Izmael utódai Havilától Súríg tanyáznak, azaz nincs igazi földjük.)

Láthatjuk úgy életünket, mint Ábrahám. Isten ígérétei a miénk és a mi gyermekeinkéi (Ap.Csel.2.39), Ő ezerízíg irgalmasságot cselekszik azokkal, akik őt szeretik és megtartják parancsolatait (IIMóz.20.6). A gyümölcsöző és a beteljesedett élet a hitben élt élet: nem biztos, hogy mindent egy generációban kell megszereznem, megélnem, meglátnom. Isten léptéke egészen más, mint a mienk. És minél gyorsabb körülöttünk a világ, annál kevésbé vagyunk képesek felfogni a titkot, a csodát: életünk túlmutat rajtunk Isten világot üdvösségre kormányzó munkájában. Nemcsak biológiai leszármazottainkban, hanem mindazokban, akik számára áldás lettünk: életünk túlmutat önmagunkon. Isten nem egy generációban gondolkodik. Ez ad életünknek igazi mélységet, igazi dimenziót: meglátjuk, hogy Isten csodálatos munkájának része a mi életünk is. Hogy ugyanabban állunk, amiben Ábrahám és Izsák állt. Ugyanaz az áldás lett miénk Jézus Krisztusban, hogy mi is áldás legyünk mások számára. Lehet, hogy az izmaelek látszólag többre jutnak, de ez csak a hegy lábától látszik így. A mi kiváltságunk, hogy a hegytetőről nézzünk vissza és nézzünk előre, és lássuk, hogy érkezett el hozzánk Isten irgalma és szeretete, valamint hogyan terjed át rólunk másokra. Ezt látván, ebben élven lesz igazán gyümölcsöző és teljes az életünk, és éljük át a beteljesedett élet titkát!

Az igazán gyümölcsöző, beteljesedett és önmagán túlmutató élet az Istennel kapcsolatban élt élet. A legtökéletesebben Jézus Krisztus élte ezt. Az, akinek élete 33 évesen a kereszten befejeződött, valóban produktív, teljes életet élt. A mai napig világít élete. Ő feltámadt a halálból, és kész lakozást venni benned. Szentlelke által kész benned élni, hogy általa élhess te kapcsolatban a Mindenható Istennel. ÁMEN!